

Но Богъ отъ тѣхъ лице си ще отъверне,
глухъ за плачѣть и вопленія стонѣ!
И книгата велика ще разгърне
на битието самъ предъ своя тронѣ.

И ще чете и всякому азбѣва,
и праведните, спсѣти мѣла,
и сѣрбинѣ получи шѣтъ тогава,
По дѣлу всенъ Богъ правдою возда!

Единъъ снѣже, другинъъ мѣлъ вѣчна —
во огнената пѣстъ на сирѣмний алтъ!
Предъ дверите олтарни вѣлоречно
говореше богослужителъ мѣлъ.

Азъ слушахъ този Ерекия новъ,
богослужителъ вѣдѣновенъ и строгъ —
и слушахъ го съ тѣхъ, какъ свѣрнослови
во простота свещенна своя Бога.

ХИМНА

Човешкий разумъ бѣй се и терзѣе
отъ паметника, висшата си идѣ
поставилъ: да проникне и познае
неизвѣстното задъ зѣмнинъ прѣдѣлъ!

Началото на всичките начала,
на битието прѣвнѣтъ изходъ —
когато ся живели въ неравнѣла
животъ и смъртъ безъ смъртъ и безъ животъ.

Кое най-първо му е дало тѣснѣтъ —
тънѣта ли въ купнѣтъ за сѣстѣстѣта,
измѣнена че само въ нейнѣтъ бѣлѣтъ
ще да познае време въ вѣчнѣстѣта?

Или всевластний ядѣлъ на сѣстѣнѣта
да се и пѣтъ отъ себе утѣран,